

Στ' ανίψια μου:
τη Στελίνα, το Γιώργο-Νίκο, το Λουκά-Μάριο, το Νίκο, την Αναστασία

Αλεξάνδρα Μητσιάλη

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ

Μάρια Μπαχά

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατάποση οποιουδήποτε τμήματος (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Λογοτεχνικά βιβλία με πολύχρωμη εικονογράφηση • Αλεξάνδρα Μητσιάλη, Η νύχτα των πυρολαμπίδων • Εικονογράφηση: Μάρια Μπαχά • Διορθώσεις: Μάγδα Τικοπούλου • Copyright © Αλεξάνδρα Μητσιάλη και Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2007 • Copyright © για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2008 • Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Δεκέμβριος 2009 • ΚΕΤ 5905 • ΚΕΠ 1434/09 • ISBN 978-960-16-3212-4

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665, ΦΑΞ: 210.36.50.069 • ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ: 210.38.31.078 • ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΝΕΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 122, 563 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55 • Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Εκείνο το πρωί πρώτος το είπε ο ασημόγλαρος,
την ώρα που προσγειωνόταν στην ακτή:
«Η θάλασσα φουσκώνει και θυμώνει».

Ύστερα το φώναξε η μπελούγκα από τ' ανοιχτά,
ξεφυσώντας το περίσσιο νερό από το κεφάλι της:
«Η θάλασσα συνέχεια φουσκώνει και κοντεύει
να σκάσει απ' το θυμό της».

Κι ένα μικρό τουκάν που περνούσε στάθηκε
και το ψιθύρισε στο αυτί του Μάκο: «Η θάλασσα σε λίγο
θα ξεχειλίσει και θα μας σκεπάσει όλους για καλά».

Μα ο Μάκο και οι φίλοι του το ήξεραν κιόλας.
Τα ρινοδέλφια που σύχναζαν στα μέρη τους
τους είχαν προειδοποιήσει από καιρό. Τους είχαν μιλήσει
για τις χώρες του βορρά, όπου οι άνθρωποι έριχναν
μετανύψηλες καμινάδες μαύρου καπνού στον ουρανό.
Και ουρανό ζεστόι ήταν και ιδρωμένοι, μέρα και νύχτα,
εδώ και πολύ καιρό. Και οι σταγόνες του ιδρώτα του,
όλο αυτό τον καιρό, έπεφταν πάνω στους πάγους
του Βόρειου και του Νότιου Πόλου και σιγά
σιγά τους έλιωναν.

Τα ρινοδέλφια τους είχαν πει ακόμα πως η θάλασσα, που ταξίδευε σ' αυτά τα μέρη, είχε θυμώσει πολύ. Ο Βόρειος και ο Νότιος Πόλος ήταν το κεφάλι και τα πόδια της. Τα παγωμένα νερά στα δυο αυτά άκρα κρατούσαν το υπόλοιπο σώμα της σταθερό. Αν έλιωναν τα νερά στους πόλους, το σώμα της θα φούσκωνε, θα φούσκωνε και στο τέλος θα ξεχείλιζε. Τι είχαν πάθει οι άνθρωποι; Τι καταστροφή ήταν αυτή που προκαλούσαν;

Μα ο Μάκο και οι φίλοι του είχαν νιώσει το θυμό της θάλασσας ακόμα πιο νωρίς. Γιατί το νησί τους, που μόλις ξεμύτιζε από την επιφάνειά της, είχε αρχίσει εδώ και πολύ καιρό να γεμίζει νερά. Τα νερά είχαν αγκαλιάσει τώρα τους κορμούς των δέντρων πίσω από την ακτή και το χορτάρι στα λιβάδια που έπαιζαν ήταν μουσκεμένο. Οι τυφλοπόντικες και οι μυρμηγκοφάγοι είχαν χάσει τις φωλιές τους και οι τικαλλιεργούσαν στακτήματα μαραινόταν μες στο αλμυρό νερό.

Ο Μάκο και οι φίλοι του ήταν κι αυτοί πολύ θυμωμένοι. Οι μεγάλοι έλεγαν πως σύντομα θα έπρεπε να εγκαταλείψουν τον ησί και να βρουν μια άλλη πατρίδα. Αλλιώς, θα χάνονταν μαζί με αυτό μεσοτοτεράστισο στομάχι της φουσκωμένης θάλασσας.

Γι' αυτό, ο Μάκο και οι φίλοι του είχαν πάρει από μέρες την απόφασή τους... Θα προσπαθούσαν να σταματήσουν την καταστροφή. Και σ' αυτή την προσπάθεια δεν ήταν μόνοι τους. Οι σικινιάδες και οι πελαργοί, που έκαναν πολύ μακρινά ταξίδια, τους είχαν πει πως τα ζώα και τα φυτά ήταν ανάστατα σ' ολόκληρο τον πλανήτη. Οι πολικές αρκούδες είχαν χάσει τον ύπνο τους, γιατί οι φωλιές τους έλιωναν, αφού δεν έκανε πια κρύο, κι οι μαυροφάλαινες της Αλάσκας δεν είχαν πού να βρουν καταφύγιο. Τα ποταμοδέλφια της Κίνας και του Αμαζονίου έχαναν τα μωρά τους από τους μαύρους καπνούς και τα δηλητήρια που έριχναν οι άνθρωποι στα ποτάμια τους. Ενώ ένα σωρό χόρτα και φυτά αργοπέθαιναν από δίψα, γιατί το χώμα ξεραινόταν από τη ζέστη και η γη δεν μπορούσε να πάρει ανάσα κι έσκαγε.

Ο Μάκο και οι φίλοι του είχαν πάρει τις αποφάσεις τους κι είχαν στείλει κιάλας το μήνυμα για το μεγάλο ραντεβού απ' άκρη σ' άκρη. Κύκνοι και κορμοράνοι το πήγαν στην Αφρική. Καρδερίνες και πετροχελίδονα το κουβάλησαν στην Ευρώπη. Μανδαρίνοι και γατόψαρα το ταξίδεψαν στους ωκεανούς και το έδωσαν στους μονόκερους να το φτάσουν ως τους πάγους. Οι βιολετιές τρυγόνες και οι τρυποφράκτες το πήγαν στην Αμερική. Και στην Ασία το μετέφεραν κρυμμένο κάτω από τα μουστάκια τους οι γάτες Αγκύρας και Σιάμ.